

Một vài tấm đã được Cường rửa lớn cỡ 11x16 inch treo ở "Starbuck Coffee" ở Boston và đã được dân ưa nghệ thuật mua 300 đô mỗi tấm. Đó cũng là "extra income" để bù trừ những tổn kém chi phí cho dụng cụ và chuyến du hành đầy gian nan và vất vả này.

Thành phố Boston nổi tiếng khắp thế giới về những trường Đại Học danh tiếng như Harvard, M.I.T, Tuft, U-Mass, Boston College... nên dân Boston trình độ thưởng thức nghệ thuật rất là cao và biết kính trọng những cái đẹp. Chữ ký dưới bức hình là một người Việt Nam, mà người mua là dân trí thức có trình độ thì cũng hãnh diện cho phe Việt Nam ta phải không các bạn. Đọc chuyến "field trip" này, rất nhiều nhiếp ảnh nhà nghề đã ngạc nhiên tò mò hỏi thăm chúng tôi có phải là người Nhật Bản không? vì trong đầu họ chỉ có dân tộc Nhật mới ưa chuộng thiên nhiên và nghệ thuật. Chúng tôi đã làm cho họ thay đổi quan niệm và sự suy nghĩ về người Việt ta. Té ra sau nhiều năm chiến tranh, những thế hệ trẻ mới lớn ở Mỹ và được may mắn sống trong tự do, được học hành, đã cống hiến cho đất nước và quê hương thứ hai này nhiều tài năng cả về khoa học lẫn nghệ thuật.

Lời kết: Dr. Cường và người bạn gái đã rời Boston để di chuyển về North Caroline và làm việc trong một bệnh viện của U.S. Army trong sư đoàn 82nd nhảy dù. Chính Phủ Hoa Kỳ đã tạo cơ hội, trả tất cả chi phí tiền học lẫn lương bổng, trợ cấp đất ở ở Boston cho Cường, một người Việt Nam tỵ nạn, nay đã trở thành một Bác Sĩ Quân Y với đầy ý chí, khả năng, và nhiệt huyết phục vụ cho đất nước mà chúng ta gọi là quê hương mới này. Xin cảm ơn Cường, người bạn đã tiếp đón, tạo điều kiện và chia sẻ những cảm xúc tuyệt diệu trong chuyến hành trình đầy thú vị này. ■

THẤT
THẬP
CẨM
TÁC

Bấy lâu chúc tụng khá nhiều người
 Ăn mừng sinh nhật tuổi bảy mươi
 Nay đến phiên mình Trời cho hưởng
 Thất thập như ai chớ phải chơi.
 Hồi tưởng ngày nào còn son trẻ,
 Hăng say hoạt động khắp nơi nơi.
 Khôn dại tùy lúc, chỉ BIẾT thôi. (1)
 Văn chương góp mặt hai cuốn sách,
 Báo chí lai rai mấy chục bài.
 Mà nay hưu trí, đời thu hẹp
 Quanh quẩn trong nhà, rõ hết thời.
 Hết thời nhưng vẫn thích vui chơi,
 Tân gia họp mặt, chuyện tôi bởi, (2)
 Điện thư trao đổi, bè bạn cũ,
 Lòng vẫn vẫn vương chuyện ở đời.
 Nội thất vợ hiền chung tình nghĩa,
 Con, rể công danh đạt xứ người,
 Bác sĩ, Luật sư cùng góp mặt.
 Cháu ngoan nội ngoại được chín ngoe
 Vọng nhớ cha già ngoài chín chục,
 Nhớ quê hương cũ, mệnh nổi trôi.
 Chỉ mong bệnh hoạn đừng mắc phải,
 Để sống an lành hạnh phúc thôi.

Oxnard, 28-10-2001

Trần Sĩ Huân

- (1) Xưa có câu "Khôn cũng chết, Dại cũng chết, Biết thì sống". Biết là biết lúc nào nên khôn, biết lúc nào nên dại, hoặc giả dại qua ải.
 (2) Sau khi về hưu thì dọn về nhà mới ở Oxnard cho gần con cháu.